

Sitten
Kolme 15

Historiallista ja Kaunista

S i r t t ä,

Ensimmäinen:

Sangen peräänajatelbawa
Uvoimill' korvill' Christityt Kuulkat, &c

Toinen:

Woi mainittu maljamden &c.

Kolmas:

Kaikkein pitä ottaman waari Kost' &c.

W A S A,

Prändetty Londicerin Kirjan, Prändisä.

Ensimmäinen:

Aivoimill' korvill' Christityt, Kuulkaa
mitä minä sanot nyt! Ilmoitta ihmeit
aitvon: Kuin ennen tott so monda wu
ott, On kuulunut monin Maan paikkoin.

2. Hamast Jerusalemin Kaupungist, On
lähten yri ihmistit Kulkemaan ymbäri Maa-
ta, Judan Sugust, Häijyst lugust, Kuin
pidemäld kuulla taitan.

3. Aitwan Oppenut Sazan Maast, Doc-
tor Paulus tapaturmast, Hamboria Kirko-
sa juuri, Hänen jalwoill näki paljal, Kost-
pakainen oli kyll suuri.

4. Wiis sata vuotta ja tuhannen Nel-
jäkymmend' ja seiskemän, Jo Christurest
kulunut oli. Kost mainittin Nimi JESUS,
Hartast itki hän ja rukoili.

5. Waateil löwi hän huonommil, Si-
dotul Hamell pitkil hihoil, Siuret oli pitu-
dens tähtän, Wanhay wuoden, wiiden-
kymmenen, Ja ei wanhemmar hän näytten.

6. Englanti, Espanja ja Puola, Italia ja Idäisen Maan Tämä Mies usi-
ast käyne, Missä Maan-paikka hän wael-
daa taas, Sen Mielen hän kohta taine.

7. Kuveis Doktor ihmettelemään, Ja
häneld kohta kyselemään, Ett talwel oli
alasti; Wastais wihi: Jerusalemist Olen
minä tänne tullut.

8. Wiras olin minä Suutarin, Näin
kuing Kristus piinattiin, Sidottuna Fan-
gina oli, Wihoil piestin, sitt pääl ristin
Hengens annoi, ja myös kuoli.

9. Silloin minä siel muiden kans Elin
heidän julmudesans, Pidin hänen pilkka-
na juuri, Sill wiel elän tänä päivän, Tai
palkka on paha ja suuri.

10. Ilkide silloin ajattelin, Pettäjä
Hänen myös luulin, Wyysin Händ kuole-
maan outta, Minä siis tein kuin parhain-
woin, Ett häpiäl olis tullut hautan.

11. Parhain kost Hän Duomittin, Mio-
nä kiirust kotian juorin, Ilmotin wdellen
tätä, He kahelit ja riemuigi, Ett Christuxell
oli suur hätä.

12. Duomitun näin minä ristin kans
Christuxen käywan murheisans, Lapsi wähä

oli mul solis, Tuskas ja työs sin oli Hän
myös, Waan ei apu löytn niis Kulis.

13. Aikoi tätä kuormaa kandaissans, Ber-
ta vunaista muodattaisans, Lewätä seindän
pöällä, Mind wihaisest kyll pikaisest Käskin
Hänen pahalle tielle.

14. Liiku pian, ja joutu nyt Siihen paiko-
taan, kuins olet ansainut; Waan Hän muu-
wastais ja sanoi Minä lewon saan, siinä
ymbäri Maan Duomio, päiwään ast saat
samoill.

15. Aivan pian panin maahan Eowsen
möhin, ja kulkemaan Rupeisin sillä hetkell;
Tahoin hartast, kuing katkerast Kristus
oli kowall retkell.

16. Iso tuska mun kohta sin, Sen het-
ken perästä käsitt, Maantie mun tahdoi
rettä, En osann tiet sinn, Jerusalemiin,
Lähdyi Waimon, Lapsen jättä.

17. Niin joudui kauwas muille Mail,
Kusa mind olin monda wail, Kotia wii-
mein mennä aivoiin, Kuin jouduin sinn
katkerast itkin, Kiwirounio siel oli waiwoiin.

18. Ei ole tai suupalti Mies, Kuin kuul-
tu ombi moneis ties; Hiljorens isens kät-
tä, Puhets siwiä, Menois ndyvä, Kulias
hänen ain näpttä.

19. Maurusa kun ei ikkänä Ole nähdy
händ' eik' pettäwän Kaha ei tiedä mitän;
Waan sondidns itke pääändns: Jumal hä-
nest murhen ritä.

20. Suuresa Wormsin Kaupungis, On
ästen nähdy hän wihist Kukuris wirian
lowin, Pääns kallistain, polwens nokki-
stain, Sois tulewans tuonelan owin.

21. Tämä ihme ihmeinen Nlis meidän
ymmärryksen, aiaturen kaumas wiene, Kii-
tengin töis, sekä puheis, Jumal juur wä-
lewä liene.

22. Armollas luulen mindä niin, Ett' Ju-
mal on sen Wiehen hin Vanu todistajor
meille, Judalaisill, uskottomill', Ett tulist
autuden tielle.

23. Matt sodimmestän kauhistun, Jos
määrän Duomion trad istun, Ja neuwon
ohkerat iuri, Wälträmstän pahoi riidoi ja
waloi, Taike wihastu Herra se suuri.

24. Judalaiset owat sofiat, Ei ymmärrä
tätä asiat, Mutte pilkkawat HErran Nime
Waan kaitki me, kuin uskomme, Saamm
hänest autuden imee Amen.

T o t n e a.

Woi mainittu Maljanden maja, **S**
ihme dani tai laia: Ett yri krdvisti
nyt Knapi, Katas myllyn jauhamaan saap

2. Ujall yhdell kuukaubell tavell, Mit
ettei hän monda valwell, Kansans yld
auttamaan teta, Eil puhettans takais
jättä.

3. Waan Dragonans kanka sen snällin
Walmir walmistapi koht brällin, Tarvalla
ihmettelväväll uudell, Hamball ymbär pyö
rivän kuudell.

4. Josa puusta ja raudast on napa, J
ta konsti laill ei tapa, Ett nauvall' piene
kuin pinnall, Hän jauhatta isosten rinnal

5. Kattat molemmat vielä liene, J
mähdänn' Mandy ymbäry wiene, Wis
wädeill wäännetyt kiini, Kost saapuill
osann' oll' niini.

6. Koko rakennus tehty on todell, T
sä Myllys, kuin näköpi monell', Senka
daisell läsi alall, Ett monda wiell' wa
ditaan walall.

7. Niist, jotta kuulbelit juttuu; Kuin te:
itai monesti tuttu, Kurjesi' nimeld' Simon
olon Antti, Luwatan edeslasteta Glantii.

8. Niin paljon kuin Dalderi Waskee,
Ray sataa hän Wöydälle laskee, Jos Myl:
h waan Andreyen päiwär, Stuopingin
Sauhoi tekisi Leiwär.

9. Tähän asian wiel igensä solme, Luwa:
sien sata Dalderi kolme, Lukia mies Luk:
lari aivan Niin sälytti selkäskin waiwan.

10. Kost laki tätä asiaa tutki, Jota wädno
ahellän monin mutkin, Niin Skrifwari Liu:
wota pyntä, Welii Weisajaa juur ilman sytä.

11. Luullos siin' ett' saatais händ pau:
wan, Synst siit' ett' juttu täl' laula;
Baan ihop laskee hän siinij, Taritesans
winnoz neljä Carolinij.

Kolmas samalla tawalla.

Kaikkein pitä ottaman waari, Kost saa:
pull on Lullari Jaari, Ettei Särwert',
Wiinaa taik' Lari, Annetta häll waan
wettä Klarii.

2. Sill kaikkein luoppaa hän kaimaa, Kor:
sion Esivaldoo myös waimaa; Toiwom

ylönsikkor' niin alwan, Sakkorahoist, ett
rakennais Laitwan.

3. Weljen wikoja tulis peittä, Eik' kive
kuorman päällä heittä, Waan paremmin
Särwetyt keittä, Joill' löyhät rawigis
heitä.

4 Waan eip' he täst ensingän huoli,
Kost täytet on oma suoli, Waan ambuwal
wihansa nuoli, Pyytän Sahimmaistansä
wuoli.

5. Waan Jumala sunatkon Lakij, Kuin
waarydest oikeuden haki, Ja kannetun pe-
lasti kandest, Kandajan welan annoi myös
andep.

